

[Jens Jensen.]

mensat, alle interesserede Parter har været repræsenteret, og Udvalget er enstemmigt gaaet ind for det Lovforslag, vi nu drøfter. Forslaget har faaet en velvillig og varm anbefaling i Folketinget, og er vedtaget enstemmigt uden Udvalgsbehandling.

Jeg ønsker at sige, at det foreliggende Forslag med det ret stærke Indgreb i Dispositionsretten og Ejendomsretten selvfølgelig maa ses paa Baggrund af de herskende Boligforhold og den dermed forbundne Bolignød. Det officielle Tal paa Personer, der for Tiden er under offentlig Boligforsorg, samt Personer, der er sammenstuede i Lejligheder, Værelser og Pulterkamre, hos Slægt, Venner og gode Bekendte, løber op i Tusinder, et foruroligende højt Tal. Den Nød, Elendighed og Sorg, der knytter sig til disse Meneskers Levevis, er af et saadant Omfang og af en saa alvorlig Karakter, at Samfundet og Lovgivningsmagten har Pligt til midlertidigt at hjælpe dem i den Udstrækning, det nu lader sig gøre. Disse Mennesker, der uden egen Skyld er bleven husvilde og hjemløse, har Krav paa en menneskelig Tilværelse, og Samfundet maa under disse Forhold træde hjælpende til. Under normale Forhold, hvor der er tilstrækkeligt Udbud af Lejligheder, hvor Efterspørgsel og Tilbud af Boliger saa nogenlunde balancerer, vilde det efter min Mening være meningsløst og overflødigt at gennemføre en Lovgivning med saa stærke Indgreb i Ejendomsretten, som Forslaget her indeholder, og jeg vil ikke tro, at der er ret mange i denne Sal, der da vilde ønske at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Efter de gældende Bestemmelser i Lejelovens § 56 er der sikret en Ejer Ret til ved Køb af Ejendom at opsigte en Lejer til Fraflytning af en Lejlighed, naar han selv ønsker at bebo den paagældende Lejlighed. Jeg vil gerne sige og understrege det saa stærkt, som jeg kan, at denne Ret hurtigst muligt bør gives Ejeren tilbage. Jeg havde gerne set, at den Ændring, der nu indføres i den gældende Lov, og som i mange Tilfælde kan virke meget generende, havde været tidsbegrænset, og jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om der er Mulighed for at indføre en Bestemmelse om Tidsbegrænsning i Lovforslaget. Bestemmelserne om, at den, der køber en Ejendom før den 13. December i Aar, skal have været Ejer i 1 Aar, medens den, der køber efter den 13. December i Aar, skal have været Ejer i 2 Aar, før en saadan Opsigelse kan finde Sted, og at Op-

sigelsen skal ske med 6 Maaneders Varsel, er efter min Mening noget i Retning af Lovbestemmelser med tilbagevirkende Kraft, noget som jeg er meget betænkelig ved, og jeg er i og for sig ked af, at det er nødvendigt at indføre saadanne Bestemmelser i Huslejeloven.

Jeg haaber og tror, at det Tempo og det Initiativ med Hensyn til Boligbyggeri, der udfoldes af private Bygherrer og ved Indsats fra Boligforeninger, Stat og Kommuner, vil bidrage til inden for en overskuelig Fremtid i stor Udstrækning at afhjælpe den fortvivlede Bolignød. Hvis blot der kan fremskaffes Bygningmaterialer i fornøden Udstrækning, vil der med det Tempo og den praktiske Maade hvorpaa Byggeriet nu foregaar, kunne fremskaffes Boliger i tilstrækkeligt Omfang.

Hvis man vil prøve paa at analysere Aarsagerne til Bolignøden, har jeg den Opfattelse, at man i nogen Grad fra Lovgivningsmagts Side har ført en uheldig Boligpolitik. Forholdet er jo det, at man straks ved Krigens Udbrud lagde Loft over Huslejen, Huslejen maatte ikke stige. Det er uden Tvivl det mest effektive Pristop, der er gennemført under Besættelsen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved Gennemførelsen af denne Husleje politik medvirkede til, at Boligbyggeriet stagne-rede. Lysten til og Interessen for Boligbyggeriet forsvandt, og Bygningmaterialerne blev brugt til andet Formaal. Det vilde efter min Bedømmelse have været bedre, om Huslejen havde fulgt den almindelige Prisstigning, der fandt Sted paa alle andre Omraader. Der vilde være blevet bygget flere Boliger, og Bolignøden vilde ikke have faaet det Omfang, den har nu.

Jeg tror, at dette Forslag om Ændringer i Lejeloven, saaledes som det er affattet, vil give en rimelig Beskyttelse for Lejerne, og jeg skal med disse Bemærkninger og med de Spørgsmaal, jeg har stillet til Statsministeren, paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Bouet: Baggrunden for det foreliggende Lovforslag er jo den store Bolignød, som hersker saavel i København som ud over Landet. Det kan naturligvis virke uretfærdigt, at boligsøgende, som er i Besiddelse af Kapital, kan sikre sig en Ejendom og dermed Ret til at opsigte en Lejer, som saa kommer i store Vanskeligheder og muligvis næsten ikke kan faa Tag over Hovedet — vi kender det jo her i København, hvor de paagældende endog i nogle